

Вітаємо з ювілеєм! До 80-річчя Леоніда Лукича Ситара

8 серпня 2019 року 80-річний ювілей відзначив Леонід Лукич Ситар – видатний український кардіохірург, доктор медичних наук, професор, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат державної премії України.

Мудрість, досвід у поєднанні із прагненням до прогресу – головна риса ювіляра. Близкучий учений та клінічний кардіохірург, професор Л. Ситар виконав близько 9 тис. операцій на серці і понад 1600 – у хворих з аневризмами аорти, сотні екстрених операцій на серці та магістральних судинах, у тому числі за межами інституту, визнаний одним із найвидатніших кардіохірургів України, є перлиною української медицини.

Кожна людина, яка приходить у цей світ, покликана залишити в історії суспільства свій слід. Але виконати життєву місію вдається лише цілеспрямованим непересічним особистостям, які достеменно знають, як найкраще реалізовувати свій професійний талант. До когорти таких належить і Леонід Лукич, чудовий лікар і славетний українець, у душі якого живе неспокій, постійне бажання прийти на допомогу тим, хто її потребує.

Чим би Леонід Лукич не займався на своїй професійній ниві, які б не опановував нові напрями практичної та наукової діяльності, його завше вирізняє вірність справі і професійна вдача, надійність і широчінь душі, відданість лікарському обов'язку та відповідальність за кожен свій крок.

За роки самовідданої праці Леонід Лукич Ситар здобув беззаперечний авторитет серед колег і однодумців, як умілий керівник і організатор, справжній фахівець, що зробив вагомий внесок у розвиток вітчизняної кардіохірургії.

Професор Л. Л. Ситар справедливо вважається засновником хірургії аневризми грудної аорти в Україні, однієї із найскладніших проблем серцево-судинної хірургії. Його прізвище стало своєрідним символом у літописі української кардіохірургії, лікарі з безмежною повагою називають його «живою легендою».

Леонід Лукич народився в смт Ямпіль Білогірського району Хмельницької області в багатодітній сім'ї. Батько, Ситар Лука Архипович, тривалий час працював на залізниці кочегаром, обхідником, сторожем. Мати, Ситар Палагія Степанівна, виховала шістьох дітей, нагороджена «Медаллю материнства». У 1956 році він із золотою медаллю закінчив Ямпільську середню школу, а в 1962 році – з відзнакою лікувальний факультет Тернопільського державного медичного інституту.

У 1962–1965 рр. Леонід Ситар працював завідувачем хірургічного відділення Свеської лікарні Сумської

області, у 1965–1967 рр. – клінічним ординатором за спеціальністю «Торакальна хірургія». У 1967–1969 рр. став аспірантом Київського НДІ туберкульозу, пульмонології і грудної хірургії ім. Ф. Г. Яновського за спеціальністю «Серцево-судинна хірургія». З 1969 по 1971 рік працював асистентом кафедри факультетської хірургії Чернівецького медінституту, успішно виконував операції на серці та інші ургентні і планові операції.

У 1971 р. Л. Л. Ситар прийшов до Інституту серцево-судинної хірургії та до 1975 року працював старшим науковим співробітником, у 1975–2005 рр. був завідувачем відділу набутих вад серця, з 2005 до 2015 року – завідувачем відділу хірургії патології аорти НІССХ імені М. М. Амосова, який створено завдяки його зусиллям.

У 1979 р. Леонід Лукич захистив докторську дисертацію за темою «Аномалія Ебштейна: клініка, діагностика, хірургическое лечение, отдаленные результаты», засновану на найбільшому у світі досвіді спостережень та оперативного лікування вродженої патології.

Під керівництвом академіка М. М. Амосова та в тісній співпраці з ним Л. Л. Ситар розробляв і вдосконалював методики діагностики та оперативного лікування набутих і вроджених вад серця, пухлин серця (міксому, ліпоми), патології аорти.

Леонід Лукич Ситар уперше в СРСР виконав корекцію повного переривання аорти (1975), повну заміну дуги аорти з аневризмомією (1979) та післяопераційних аневризм у зоні коарктації аорти і травматичних аневризм низхідної грудної аорти (1976), пластику верхньої порожнистої вени аутоперикардом (1976), пластику кореня аорти (1982), пластику гігантського лівого передсердя (1983).

Оперативні втручання з приводу аневризм грудної аорти технічно і технологічно надзвичайно складні, пов'язані із ризиком масивної кровотечі, потенційно можливих ускладнень, які потребують повноцінного захисту ішемічних ускладнень міокарда, головного і спинного мозку, вісцеральних органів і вимагають повноцінного перфузійного та реанімаційного забезпечення. Команді під керівництвом професора Л. Л. Ситара вдалося досягти результатів найвищого

світового рівня. Учні Леоніда Лукича відзначені Державною премією у 2018 році.

Професор Л. Л. Ситар виступав з доповідями на 12 світових конгресах кардіоторакальних хірургів (Дюссельдорф, Х'юстон, Лісабон, Ванкувер, Сан-Паулу, Вільнюс, Оттава, Кіото, о. Кос (Греція)). На 3 із них (у Сан-Паулу (2001), Вільнюсі (2005), Буенос-Айресі (2009)) був головою сесійних засідань. Він є автором і співавтором 300 наукових праць, монографії «Аневризми грудної аорти (клініка, діагностика, лікування)» (2011). Під його керівництвом підготовлено 2 докторів і 10 кандидатів медичних наук. Науково-дослідні роботи, виконані під керівництвом Л. Л. Ситара, визнані НАМН України як кращі роботи року (1995, 2004, 2007, 2010, 2013).

Леонід Лукич Ситар нагороджений орденами Ярослава Мудрого V ступеня, «За заслуги» III ступеня.

Упевнена, врівноважена хода дорогою світла Леоніда Лукича Ситара, відданість високому покликанню лікаря, дух звитяжності у боротьбі з людськими недугами завше вселяє віру в колег і пацієнтів, допомагаючи останнім долати непростий шлях до одужання.